

ENS HA ARRIBAT UN NOU MOSSÈN

Qui ho havia de dir? Tot just feia dos anys que teníem Mn. Germán entre nosaltres, el temps suficient per a conèixer-nos i apreciar-lo amb aquell sentiment i entusiasme amb què els colombians saben fer-se estimar i g uanyar-se el cor i la confiança de tots.

Ens donava la notícia a tots el Sr. Bisbe en la Visita Pastoral que va fer a les nostres parròquies de l'Arxiprestat de l'Alta Ribagorça el passat mes d'agost. Per als col·laboradors més propers de Mn. Germán, va ser com un gerro d'aigua freda; va agafar per sorpresa, ja que s'esperava que s'hi estaria cinc anys, com Mn. Casildo. Però aquesta vegada no ha estat així, i ara toca passar pàgina.

Tanmateix, abans ens cal recordar, ni que sigui un moment, que nosaltres no seguim cap mossèn, sinó Jesucrist. Ell és qui condueix la nostra vida, i no podem deixar de tenir la nostra mirada posada en Ell, l'Estimat que sadolla la nostra vida amb el seu amor.

I ara què? Qui és el nou mossèn que ens han enviat? El Sr. Bisbe va venir expressament el dissabte, dia 2 de setembre a presentar-me en la primera missa que celebrava al Pont de Suert, cosa que tots li agraim. Ara, però, em presento jo mateix.

“Em dic Manel Serradell Adell, vaig néixer a Sant Quirze de Besora, un poble de dos mil habitants, el dia 30 de desembre de l'any 1948. De petit vaig estar sis anys al Seminari de Vic, on vaig tenir la sort de viure-hi les inquietuds que despertava el Concili Vaticà II.

Després, cercant una vida cristiana més autèntica, vaig trobar un grup de persones que iniciaven una vida comunitària a Barcelona. És la comunitat del Seminari del Poble de Déu, en la qual he estat quaranta-cinc anys, fins que enguany, el dia 15 d'abril, l'actual Sr. Arquebisbe de Barcelona va fer un decret pel qual aquesta comunitat deixaria d'existir com a tal, en considerar que el servei que oferia ja no era necessari.

L'any 1990 vaig anar a Colòmbia a partir del diàleg que vaig tenir amb el Sr. Francesc Casanovas, fundador de la comunitat, i el Sr. Bisbe de Valledupar. Allí vaig ser ordenat de prevere i allí vaig exercir el ministeri fins a l'any 2010. En tornar de Colòmbia, dialogant amb Mons. Ricardo Blázquez, que llavors era bisbe de Bilbao, em van demanar d'anar a servir la Diòcesi de Bilbao, cosa que vaig fer de bon grat. Allí, hi he estat set anys, fins al passat dia 31 d'agost. Curiosament, a partir d'una conversa amb Mn. Daniel, que és de Bilbao (i a qui molts coneixeu, perquè va ser rector del Pont de Suert deu anys), que vaig iniciar el contacte amb Mons Salvador Giménez, l'actual bisbe de Lleida, que em va rebre amb les mans obertes.

Qui m'havia de dir que em tocava venir a l'arxiprestat de la Ribagorça? Ha coincidit que un servidor arribava a la Diòcesi de Lleida quan Mn. Germán se'n tornava a Colòmbia.

Dit i fet. El dia 1 de setembre vaig arribar al Pont de Suert; i ací em teniu, al vostre servei, obert a acollir els vostres anhels i les vostres iniciatives, que ja des d'ara vull fer meves. Porto un mes al Pont de Suert i m'hi trobo com a casa. Des d'aquestes línies agraeixo de tot cor el vostre acolliment.

I ara, per acabar, vull dir-vos també quin és el meu anhel ací:

M'agradaria ser una “Pedra Viva” de l'Església de Jesucrist que fa camí amb vosaltres en aquestes formoses terres de l'Alta Ribagorça. Que el nostre amor a Jesucrist i a l'Església sigui llum per als qui ens envolten i per a tothom.”

- Ressò de la campanya d'ajuda a Veneçuela -

“Acció de GRÀCIES a tota la gent que resa i ens cuida!!!”

Molt estimats amics del Pont de Suert i comarca,

Sempre és un regal tornar a casa...i per mi, casa és Pont.

Sempre que puc pujo a Pont amb els meus germans i respiro pau..., família..., amiatat...; recobro forces!!!

Avui només em surt una paraula al pensar en tots vosaltres... ¡GRÀCIES des del cor i GRÀCIES en nom de tots els nens, joves i famílies que es relacionen amb els nostres col·legis de Fe i Alegria de Cumaná!

El donatiu que ens arriba de Pont és una resposta clara de la vostra generositat.

Les necessitats del poble de Veneçuela són grans..., però també vivim en aquest moments... la presència de Déu... mitjançant tantes persones que es fan presents a la nostra vida... des de la pregària, que sé que és constant entre vosaltres, i ara amb aquest donatiu.

MOLTES GRACIES!

Volem ajudar a molts: intentarem arribar amb medicaments i menjar per algunes famílies que sabem que ho tenen molt difícil.

Però també estem mirant de protegir el col·legi..., per tal que aquest espai sigui un lloc segur.

Doncs tenim unes zones molt vulnerables..., un mur caigut, que si Déu vol amb la vostra generositat podrem arreglar.

GRÀCIES a tots per la vostra ajuda... No deixeu de resar per aquest poble que cerca la llum i que vol viure com el Senyor ha somniat: com a germans.

Una gran abraçada..., el meu agraïment... i la meva pregària.

Aprofito per compartir amb tots vosaltres que aquest mes fa 25 anys que el Senyor em cridà a Puresa de María...!!!! Alguns sou testimonis des del meu principi...

Només us demano que no deixeu de resar per mi (ja m'estic copiant del Papa Francesc. Je,je), perquè vagi sempre vivint el somni de Déu en mi... Igual que els deixebles, només us puc dir que no tinc ni or ni plata..., però sí us porto a Jesucrist.

Que la Mare de Déu ens segueixi unint per caminar sempre cap a Jesús.

Una gran abraçada... el meu “carinyo” i pregària.

Cumaná, 15 de setembre del 2017

Montse Tolo”

Benasque i la Romeria de les Verges

El dia 2 de setembre es va celebrar a Benasque l'edició XXXIX de la tradicional Romeria de les Verges dels parroquians de l'Alta Ribagorça-Sobrarbe, a la qual s'hi afegiren d'altres parròquies de Barbastre i de Lleida, fins a un total de 44 parròquies participants. De les nostres parròquies, anàrem a la Romeria una representació de la parròquia de Vilaller, amb la Mare de Déu de Riupedrós, i de la parròquia del Pont de Suert, amb la Mare de Déu de la Mola.

Prop de dues mil cinc-centes persones participàrem en la processó pels carrers de Benasque, que culminà amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mons. Ángel Pérez Pueyo, bisbe de Barbastre, al poliesportiu del poble.

El dinar compartit va cloure la festa d'aquest dia. Benasque va passar el relleu a Graus, on l'any vinent se celebrarà l'edició XL d'aquesta Romeria.

D'ALTRES INFORMACIONS

✓ **BAPTISMES**

- Durant els mesos d'agost i setembre tingué lloc el següent bateig:

Joana Guzmán Vidal, 05.08.2017

✓ **DEFUNCIONS**

- Durant els mesos d'agost i setembre tingueren lloc les exèquies de:

Heliadora Galán Villa, 03.08.2017 El Pont de Suert

Valentín Aragoncillo Villa, 06.08.2017 Vilaller

✓ **MATRIMONIS**

Alberto Guzmán Servén i Lorena Vidal Rodríguez Jordana 5.8.2017

✓ **INTENCIONS DEL SANT PARE PER AL MES D'OCTUBRE**

- Pel món del treball, perquè a tothom se li asseguri el respecte i la protecció dels seus drets, i perquè es doni, als qui no tenen treball, l'oportunitat de contribuir a la construcció del bé comú.

✓ **INTENCIONS DE LA CONFERÈNCIA EPISCOPAL**

- Per l'Església del nostre país, perquè segueixi vivint la inquietud missionera i animant els qui lliuren la seva vida per la difusió de l'evangeli.

AGENDA PASTORAL D'OCTUBRE

DATA	ACTIVITAT	LLOC I HORA
4/10	Inici de la Catequesi (vegeu horaris més avall)	El Pont de Suert
5/10	Reunió d'Arxiprestat	Lleida 11:00
11/10	Eucaristia	Residència Gent Gran 11:30
16/10	Recés	Acadèmia Mariana 10:00
¿?	Visita pobles. Eucaristia	Casós ¿?

Pregar pels missioners i col·laborar amb les Missions

Cada any el penúltim diumenge d'octubre celebrem el "Domund", nom amb què identifiquem el "Dia de les Missions".

De vegades ens pot haver passat pel cap la idea que els missioners només són aquells que han anat lluny a portar la Bona Nova de l'evangeli, però en realitat tots tenim la missió de viure l'evangeli al lloc on som. Aquesta és la millor manera de pregar pels missioners, ja que també nosaltres som missioners, cadascú al lloc on és.

La vida cristiana és sempre missionera; si no ho fos, deixaria de ser vida cristiana; voldria dir que encara no hem trobat Jesucrist, el tresor més gran que Déu ens ha donat.

De primer, Déu ens ha fet el regal de poder existir com a persones en la terra, i això és ja un regal meravellós, que ens permet contemplar l'obra de la Creació i contribuir al seu progrés, descobrint el gran ventall de possibilitats que ens ofereix la ciència i la tecnologia; tantes que no les podem pas abraçar totes, ni de bon tros. Tanmateix, no té comparació amb l'encontre amb Jesucrist; l'apòstol sant Pau dirà que ho considera tot escòria per tal de guanyar Jesucrist i que conèixer-lo a ell és el bé suprem (cf. Fl 3,8).

Així, doncs, el cristià no pot quedar-se per a ell aquest tresor tan gran; sap que és per a tots i no pot permetre que ningú es quedi sense conèixer-lo. Per això sant Pau, el gran apòstol i missioner, estava enfebrat per portar arreu a Jesucrist i donar-lo a conèixer.

Si estimem Jesucrist, el cercarem, parlarem amb ell, l'escoltarem, el tindrem amb nosaltres i ell mateix ens mostrarà el camí com fer possible que també els altres el coneguin i l'estimin. Tant de bo que no anem en solitari, perquè Jesús no sols està al nostre cor, sinó que està també enmig de dos o tres que viuen en el seu amor: "On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells" (Mt 18,20).

El dia de les Missions ens recorda, per tant, que Jesús espera de nosaltres que visquem la Bona Nova de l'evangeli, que el tinguem a ell sempre en la nostra vida, que així tindrem en nosaltres el tresor més gran que existeix i podrem oferir-lo a tothom.

És missioner el qui dona Jesús als altres. Preguem per tots els missioners i col·laborem amb ells, essent també nosaltres missioners des del lloc on Déu ens ha posat.

Mn. Manel Serradell